

дѣло отъ калай неистопчено. И най-после като ся свърши и това, заповѣда имъ и съ пары да пълнѣтъ, и твърдѣ поспѣшно бы отбилъ непріятель-тъ, да му е само еднаж каква-да-е помощъ дошла! Кара Георгій като немаше приготвено войнство за отмѣнение, проводи го да моли Младена. Нъ Младенъ каза: той може самси да си помогне, нетрѣбѣ му помощъ! нему пѣхътъ при трапезѣ-тъ по 10 пѣвцы похвалителны песни, а менѣ не; зеръ такъвъ юнакъ неможе да ся брани! Совѣтъ-тъ, на кого-то бѣше писалъ Велко едно писмо най-строга, че ще той по рождество да пыта какъ трѣбѣ да управлява съ земѣ-тъ, проводи му най-после еднаж гиміѣ съ джупане, обаче дойде тя твърдѣ късно.

Еднаж сутренъ като правяше Хайдуть Велко смотрѣ на войнство-то по обичай-тъ си, и като управляше единъ чрезъ непріатели-тъ разваленъ обкопъ, позна го единъ турскій топджія (понеже небѣхъ твърдѣ далеко едни отъ други); помѣри добрѣ, даде огънь на топъ-тъ и смакна Хайдуть Велка тутакси на земѣ-тъ, и раскъса му тѣло-то на двѣ половини *). Человѣцы-тъ му взѣхъ мъртво-то тѣло, покрихъ го съ сѣно и вечерь-тъ погребохъ го въ църквѣ-тъ.

И тъй сега ся видѣ най-добрѣ, колко е тоя человекъ достоенъ былъ; ако бѣше той доживѣлъ до пришествие-то на оная отъ совѣтъ-тъ проведена помощъ, известно бы бранилъ и себе си и всякъ-тъ онаѣ границѣ за дълго врѣмя; и ако бѣше ся живъ и здравъ избавилъ,

*) Велко чакъ и на издихание-то си е хабрилъ войнство-то, и последня-та му дума е была: „дрѣжете ся!“